

Vyprávějme si trochu jiný příběh – ne o ženě u studny, která nechtěla s nikým mluvit, ale o ženě, která toužila vidět Ježíše.

Když jsem byla v Etiopii, pracovala jsem zde jako porodní asistentka a navštívila kliniku v Adis Abeba. Nemocnice byla založena před 40 lety pro ženy, které mají komplikované porody. Ženy mnohdy žijí v odlehlých oblastech, nemají lékaře a jsou provdány ve velmi mladém věku. Při porodech mají velké problémy, protože jejich tělo ještě není dovyvinuto k porodu. Při porodu jsou osamoceny, všichni jdou od ní pryč. Rodí mnohdy několik dní a děti při porodu zemřou. Jejich hlavičky ve snaze dostat se z těla narážejí stále znovu a znovu do úzké pánve a proráží otvory jinde, než by měly být – do močového měchýře, střev, vytvoří se jim „fistule“. Potom jsou inkontinentní, trpí stálým krvácením. Lidé se jich začnou stranit, vykáží je z domu pryč, v lepším případě musí žít v odlehlé části domu samy. Nikdo vedle nich a po nich nechce sedět, nikdo se jich nedotkne, nikdo nechce jíst jídlo, které by ony vařily. Zůstanou bez rodiny, lásky, peněz. Jejich postavení je hrozné.

Právě pro tyto ženy postavili dva manželé gynekologové tuto nemocnici, kde ženy operují a dávají jim šanci na nový život. Operace je zdarma a ženy se na ni velice těší. Prožily si neskutečné utrpení a mají před sebou lepší budoucnost. Je symbolické, že po operaci dostávají ženy nové šaty.

Žena z našeho příběhu také touží po lepší budoucnosti.

Luk 8, 43.-48.

A byla tam žena, která měla dvanáct let krvácení a nikdo ji nemohl uzdravit. Přišla zezadu a dotkla se třásní jeho šatu, a hned jí krvácení přestalo.

45 Ježíš řekl: "Kdo se mne to dotkl?" Když všichni zapírali, řekl Petr a ti, kdo byli s ním: "Mistře, kolem tebe jsou zástupy a tlačí se na tebe!"

46 Ale Ježíš řekl: "Někdo se mne dotkl. Já jsem poznal, že ze mne vyšla síla."

47 Když žena viděla, že se to neutají, přišla chvějíc se, padla mu k nohám a přede všemi lidmi vypověděla, proč se ho dotkla a jak hned byla uzdravena.

48 On jí řekl: "Dcero, tvá víra tě zachránila, jdi v pokoji."

Tato žena byla v podobné situaci. Nemoc jí sužovala 12let. Tehdy byly striktně odlišovány čisté a nečisté dny. Pro nečisté platily přísné zásady. Žena nemohla být mezi lidmi. Dozvěděla se o Ježíši Kristu a jeho zázracích. Byla ve velice zoufalé situaci. Chtěla se Ježíše alespoň dotknout. Kolem Ježíše byl veliký dav, všichni se na Něho tlačili a dotýkali se Ho. Ježíš spěchal za nemocnou holčičkou, která umírala. Pro ženu to byla jediná šance. Prodrala se k Ježíši a dotkla se Jeho šatu. Do toho dotyku vložila celou svou naději. A krvácení okamžitě přestalo. Pak ale slyší hlas – Kdo se mně to dotkl? Jak mohl Ježíš v té tlačenci poznat, že se ho někdo dotkl? Proč se ptal? On ví všechno. Kdyby ji nechal odejít, vypadalo by to, že zázrak provedl lem Jeho šatů. Také chtěl, aby žena byla v očích lidí očištěna. Proto na ni upozornil. Chtěl obnovit nejen její zdraví, ale také duchovní stránku. „Tvá víra tě uzdravila.“ Nebyl to oděv, kdo jí pomohl, ale její víra. Stala se svědectvím pro Ježíše.

Kolem Ježíše bylo mnoho lidí. Jaký byl rozdíl mezi jí a ostatními? Ona naději vložila do jediného dotyku, jediného okamžiku.

Možná máme v životě problémy, které nás trápí už měsíce, roky. Toužíme po uzdravení v oblasti fyzické, duchovní. Co nás trápí? Vztahy, práce ztráta blízkého atd. Všichni máme trápení. Ať je to cokoliv, jděte k Ježíši. On je jediný, kdo nás může očistit a dát naději do budoucnosti.

Zj 22,13.

Já jsem Alfa i Omega, první i poslední, počátek i konec.

Vnímejte nejen rozumem, ale hlavně srdcem.

Jak si udržet živý vztah s Ježíšem Kristem, aby byl prvním v našem životě? Nejdůležitější je číst Bibli a meditovat nad textem. Dělejme to kdekoliv – ať jsem v práci, ať vařím, ať jsem na procházce. Modleme se k Němu. Nepředkládejme pouze seznam přání. Povídejme si s Ním, požádejme o odpuštění. Pamatujme si Jeho slova, učme se je zpaměti. Zpívejme si písničky o Bohu, ty nás povzbudí a budou nás provázet dnem. Nenechme se odradit. Poručme si – Pane, dnes chci být s Tebou. Padáme, ale jsme pozvednuti jako malé děti. Držme se Boha.